

Lecția franceză. Studii. Rezumat

Este deosebit de important să avem informații precise privind contactele culturale, fie ele recente sau din secolele trecute, între diferitele grupuri etnolingvistice, sociale sau de orientare ideologică. Studiile autoarei, grupate tematic și înșiruite cronologic, bazate pe cercetări originale, oferă o gamă largă de astfel de informații: critică de opere literare și piese de teatru din perspectivă comparativă sau abordate ca traduceri sau creații imitative. Dintre autorii cunoscuți, sunt analizate opere semnate de Villon, Pierre Corneille, Jean Racine, Voltaire, Helvétius, Diderot, Jean-Jacques Rousseau, Victor Hugo, János Arany, Miklós Bánffy. Însă nu sunt omiși nici autori mai puțin cunoscuți, dar cu merite culturale, cum ar fi contele János Fekete, care a inițiat o corespondență literară cu Voltaire, sau juristul transilvănean György Aranka care a tradus o piesă de Fenouillot de Falbaire despre toleranța religioasă. Câteva studii explorează motivația traducerii, publicării și punerii în scenă, pe parcursul anilor 1950, a unor piese aparținând clasicismului francez.

Titlul volumului, „Lecția franceză”, sugerează prestigiul culturii franceze ca atare dar și ca model pentru creațiile altora. Se acordă atenție unor scrieri și fenomene literare și culturale franceze (de exemplu concepția despre arta spectacolului și știința la Diderot și la Voltaire, sau unor contribuții filologice recente) dar și încercărilor cărturarilor maghiari de a intra în dialog cu realizări, opere și, de ce nu, cu personalități ale culturii franceze. Impactul studiilor unor nobili transilvăneni la Paris și analiza traducerilor unor opere franceze, alături de studierea receptării operelor maghiare traduse în franceză, arată preocuparea îndelungată a autoarei de a identifica valoarea și continuitatea dialogului intercultural european.

Autoarea volumului este istoric literar și dramaturg, profesor la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj.